

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 12 0 V 007853 20 Gž 2
Banjaluka, 13.01.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagača V. M., zastupanog po zajedničkoj advokatskoj kancelariji M. N. i Đ. M. iz G., protiv protivnika predlagača D. K., B. zastupane po punomoćniku M. V., advokatu iz B., radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi protivnika predlagača protiv rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 V 007853 20 V 2 od 04.11.2020. godine, na sjednici održanoj dana 13.01.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba protivnika predlagača se odbija, rješenje Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 V 007853 20 V 2 od 04.11.2020. godine potvrđuje.

Zahtjev predlagača da se obaveže protivnik predlagača da mu plati troškove postupka, se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 V 007853 20 V 2 od 04.11.2020. godine, priznaje se pravosnažno i izvršno rješenje o izvršenju Osnovnog suda Užice, Republika Srbija, br. 1 Iiv.210/2019 od 27.06.2019.godine, koje rješenje je postalo pravosnažno i izvršno 18.12.2019. godine i koje glasi:

„Sud ODREĐUJE preloženo izvršenje.

Troškovi izvršnog postupka ODMERAVAJU SE u iznosu od 5696,0 dinara“

Odlučeno je da predlagač snosi troškove ovog postupka.

Blagovremenom žalbom prvostepeno rješenje pobija protivnik predlagača iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba usvoji, pobijano rješenje preinači i prijedlog predlagača odbije.

U odgovoru na žalbu predlagač predlaže da se žalba odbije i pobijano rješenje potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Predmet odlučivanja u ovom vanparničnom postupku je zahtjev predlagača da sud prizna odluku stranog suda - pravosnažno i izvršno rješenje o izvršenju Osnovnog suda Užice, Republika Srbija, br. 1 Iiv.210/2019 od 27.06.2019.godine, radi njegovog izvršenja na teritoriji BiH, koje rješenje je postalo pravosnažno i izvršno 18.12.2019. godine.

Prvostepeni sud je, pozivom na odredbe člana 26, 27, 29 i 30. Ugovora između Bosne i Hercegovine i Srbije u pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima („Sl.gl.BiH- Međunarodni ugovori“ br. 11/05 i 08/10- u daljem tekstu: Ugovor), koji se primjenjuje u konkretnom slučaju u smislu odredbe člana 3. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Sl.list SFRJ“ br. 43/82 i 72/82, u daljem tekstu: ZRSZ), koji se u Republici Srpskoj primjenjuje na osnovu člana 12. Ustavnog zakona za provođenje ustava Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 21/92) i člana 458. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), usvojio prijedlog predlagača za priznanje pravosnažnog i izvršnog rješenja o izvršenju Osnovnog suda u Užicu, Republika Srbija, oznaka kao u izreci prvostepene odluke.

Iz obrazloženja prvostepenog rješenja slijedi da je prijedlog usvojen iz razloga što je sud ocijenio da ova odluka predstavlja stranu sudsku odluku koja se može priznati u smislu odredaba člana 26 stav 1. tačka 1. Ugovora, te da ispunjava sve uslove za priznanje koji se traže istim.

Ovakav zaključak prvostepenog suda je pravilan.

U postupku priznanja strane sudske odluke, sud se ograničava na ispitivanje uslova za priznanje po odredbama člana 26. i 27. Ugovora, pri čemu nije ovlašten da ocjenjuje podobnost za izvršenje odluke čije priznanje se traži, što može biti predmet ispitivanja samo izvršnog suda.

U konkretnom slučaju, prema podacima spisa, ispunjene su sve pretpostavke za priznanje strane sudske odluke, pa je prvostepeni sud pravilno sudio kada je usvojio zahtjev predlagača.

Nisu osnovani navodi žalbe da nije bilo mjesta priznanju te odluke jer da rješenje ne sadrži uvod u kome treba biti oznaka suda, ime i prezime sudije, ime i prezime i prebivalište odnosno boravište stranaka, kratko obrazloženje predmeta, obavezu dužnika-protivnika predlagača da u određenom roku izmiri potraživanje povjerioca.

Predmetno rješenje o izvršenju, doneseno na osnovu vjerodostojne isprave (mjenice serijski broj AV...), uz odredbu izvršenja radi ostvarenja potraživanja, koje sadrži obavezu izvršnog dužnika da u roku od 5 dana od dana prijema pismenog otpavka ovog rješenja izmiri potraživanje izvršnog povjerioca – M. V. iz B. u iznosu od

6.437.905,60 RSD sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počev od 7.10.2013. godine pa do dana konačne isplate, kao i sve troškove ovog izvršnog postupka koliko budu iznosili, ima sve elemente propisane odredbom člana 39. Zakona o izvršnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 59/03 do 66/18, u daljem tekstu: ZIP) i takva odluka stranog suda, donesena u građanskim stvarima, se može priznati ukoliko su ispunjeni uslovi propisani odredbom člana 27. Ugovora.

Ovo iz razloga što su osnovna načela na kojima počiva izvršni postupak u Republici Srpskoj određena ZIP, prema kome se odluke u izvršnom postupku donose u obliku rješenja (član 11. stav 3.). Odredbom člana 39. ZIP određen je sadržaj rješenja o izvršenju, koje se donosi na osnovu izvršne odnosno vjerodostojne isprave, te određeno da se rješenje o izvršenju može izdati stavljanjem pečata na prijedlog za izvršenje. Dalje je odredbom člana 29. ZIP propisano da je vjerodostojna isprava po tom zakonu mjenica i ček s protestom i povratnim računom ako su potrebni za zasnivanje potraživanja i računi ili izvodi iz poslovnih knjiga za cijenu komunalnih usluga isporuke vode, toplotne energije i odvoza smeća.

Slijedom toga, odluka čije se priznanje traži, po ocjeni ovogsuda, ne proizvodi posljedice koje bi po pravu države priznanja tj. Republike Srpske bile zabranjene i protivne javnom poretku i ne radi se o nedopuštenom pravnom osnovu odnosno činidbi iz pravnog odnosa koja bi bila zabranjena.

Iz stanja spisa proizlazi da je protupredlagaču data mogućnost da raspravlja pred stranim sudom, jer je kako i sam navodi protiv rješenja o izvršenju izjavljivao prigovor, a rješenje o izvršenju je postalo pravosnažno.

Pored toga, između istih stranaka u istoj pravnoj stvari na teritoriji Republike Srpske nije donesena pravosnažna odluka ili priznata neka druga strana odluka.

Protivnik predlagača navodi da je protiv njega, kao tuženog, za dug od 56.000 eura koji se spominje u prijedlogu, predlagač kao tužilac vodio postupak u kome je njegov tužbeni zahtjev odbijen/odbačen odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 80 0 P 056911 18 Rev od 10.10.2018. godine.

Međutim, navedena parnica okončana je tako što su tom odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske obje nižestepene odluke ukinute u dijelu kojim je obavezana tužena da isplati iznos od 56.000,00 Eura u protivvrijednosti KM po srednjem kursu 1,95, tj. iznos od 109.200,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2013. godine do isplate, te se u tom dijelu sud oglasio nenadležnim i odbacio tužbu.

Prema tome, žalba neosnovano tvrdi da se predmetna odluka nije mogla priznati, odnosno da postoje smetnje zbog kojih bi priznanje trebalo odbiti.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi na osnovu člana 235. st. 1. tačka 2. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 36/09 i 91/16).

Zahtjev predlagača istaknut u odgovoru na žalbu - da se obaveže protivnik predlagača da mu plati troškove postupka (sudsku taksu na prijedlog 1.071,00 KM, sudsku taksu na rješenje 1.071,00 KM, nagradu za sastav prijedloga za priznanje strane sudske odluke 728,00 KM i nagrade za sastav žalbe 1.092,00 KM), je odbijen, obzirom da je rješenjem Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 V 007853 20 V 2 od 04.11.2020. godine odlučeno da predlagač snosi troškove ovog postupka, upravo ove troškove koje navodi u odgovoru na žalbu, a predlagač kako proizlazi nije podnosio žalbu protiv odluke o troškovima postupka.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić